

KORÁN

PREVOD IZ ARABSKEGA IZVIRNIKA

prevedla Mohsen Alhady in Margit P. Alhady

Enes Karić

KORÁN V ISLAMU

1. KORÁN: BOŽJA BESEDA O BOGU, BOŽJI GOVOR O ABSOLUTNEM

Korán (al-Qur'an, Recitiranje, Branje)¹ je temelj islama, najmlajše svetovne vere, ki pa je že več kot petnajst stoletij vidno prisotna v svetovni zgodovini in v stremljenjih sveta po večnosti. Po svoji obliki je Korán knjiga v arabskem jeziku, ki so ga govorili v 7. stoletju v Meki in Arabiji. Korán na svojih straneh zaobjema sto štirinajst poglavij različnih dolžin.² Korán je tematsko zelo raznolika knjiga,³ ki govori o Bogu, človeku, svetu, naravi, življenju, smrti, o dobrem, zlu, o končni naravi stvari, o mejnih stanjih vseh stvaritev, skratka, Korán sporoča Velike Vesti o večnosti in času.⁴ V Koránu se o vsem tem v veliki meri sporočajo Božje stališče, Božja perspektiva ter Božji pogled na končno usodo sveta in univerzuma.

Korán ni berilo, ustrojeno po (človeški) logiki, ki bi zdržema sledilo eni sami zgodbi od začetka do konca. Nasprotno, bralcu se na straneh Korána odkriva množica plasti, ravni oziroma načrtov

1 O Koránu kot Božjem Govoru ter o koránskimi temah glej: Fazlur Rahman, *Major Themes of the Qur'an*, Bibliotheca Islamica, Minneapolis 1994.

2 Ena najboljših in najobsežnejših novejših angleških knjig o Koránu je: Jane Dammen McAuliff (ur.), *Encyclopedia of the Quran*, I–VI, Brill, Leiden-Boston 2001–2006.

3 O tradicionalnem muslimanskem tematiziranju Korána glej: Seyyed Hossein Nasr, »The Qur'an – The word of God, the Source of Knowledge and Action«, objavljeno v njegovem delu *Ideals and Realities of Islam*, Islamic Texts Society, Cambridge 2001.

4 O drugem muslimanskem poskusu sodobnega tematskega branja in komentiranja Korána glej: Šejh Mohammad Al-Ghazali, *A Thematic Commentary on the Qur'an*, International Institute of Islamic Thought, Herndon 2006.

Božjega Besedila. Sámó branje Korána je hkrati že vrsta razlage Korána oziroma človekovega/braščevega »sistematiziranja« Korána. Dosedanje razlage Korána so v njem odkrile in prepoznale številna prostranstva: teofanijska, eshatološka, kozmološka, etična, antropološka ...⁵

Vendar pa zaseda v islamu kot veri, kulturi in civilizaciji posebno mesto koránsko Sporočilo, pomembnost in pomen koránskega Verjeti s svojo sveto simboliko, ki je daleč nad tematsko vsebino, zunanjo obliko in knjižnim pojavom Korána. Muslimani verujejo v Sporočilo Korána kot dobesedno in večno Božjo Besedo (*Verbum Dei*), Absolutni Poziv, ki ga je človeštvu po nareku angela Džibrila (angela Gabriela ali Svetega Duha) posredoval Muhammed⁶ (Mohámed), Božji Poslanec (570–632).

Bog – Korán – Muhammed (Človek) je predajna veriga ali zaporedje, ki ga muslimani prepoznavajo kot vertikalno smer in pot prihoda/spusta Božje Besede ali Absolutnega Sporočila iz Večnosti v čas in zgodovino.

Po islamskem pogledu na svet Bog samega Sebe nikoli ne predstavlja kot osebe, lika, oblike ali slike.

Bog razodeva samega Sebe s pošiljanjem Svoje Besede človeštvu ali skozi Svoje brezštevilno stvarjenje svetov neskončnega univerzuma.

Bog (Allah), Njegovo Nedosegljivo in Veličastno Bitje, ostaja s Svojo Skrivnostjo skrit in zastrt v globinah nebeške modrine, obenem pa biva razkrit v Univerzumu, v Naravi, Svetu in Zgodovini, še

5 Veliko je knjig, ki kažejo, kako sta iz koránskega teksta izpeljana islamsko verovanje in prepričanje. Ena takih je: Sachico Murata in William C. Chittick, *The Vision of Islam*, Paragon House, St. Paul 1994.

6 O življenju Mohámeda, Božjega Poslanca, glej: Martin Lings, *Muhammad, His Life Based on the Earliest Sources*, Islamic Texts Society, Cambridge 1991. (Bosanski prevod je izšel pod naslovom: Muhammed, Život vjeroesnika islama, zasnovan na najranijima izvorima, prevedli Amra Sulejmanović-Hajdarović in Indira Ustavdić, Sarajevo 1996.) Glej še: Karen Armstrong, *Muhammad, A Biography of the Prophet*, Harper, San Francisco 1992. Dobro se je posvetovati tudi z delom Barnabyja Rogersona: *The Prophet Muhammad, A Biography*, Abacus, London 2003. Prav tako glej: Tariq Ramadan, *In the Footsteps of the Prophet, Lessons from the Life of Muhammad*, Oxford University Press, Oxford-New York 2007.

več, prisoten je – kakor pravi Korán – v bitju srca, ki ga občuti človek v svoji vratni veni! Eno najmočnejših sporočil Korána je, da je Bog transcendentna (*al-Batín*) in imanentna (*az-Zahir*) Stvarnost,⁷ On se nenehno razodeva in neprestano manifestira vsem svetovom.

Sam Korán močno uresničuje dve viziji Objave ali Revelacije (*wahy*) oziroma dve viziji Večne Božje Stvarnosti.

Prva vizija Božje Objave se dogodi s pošiljanjem Božje Besede Svojemu stvarjenju. Bog razodeva Svojo Besedo Svojim Poslancem, na primer Ibrahimu (Abrahamu), Musi (Mojzesu), Davudu (Davidu), Isi (Jezusu), Muhammedu (Mohámedu). Bog Svojo Besedo vedno razodeva v jeziku naroda, iz katerega prihaja dotični Božji poslanec.

Zares so bile pred zemeljskim pojavom Korána kot Božje Besede razodete že mnoge Božje Knjige in Poslanice (npr. Tora ali *Tavrat*, Psalmi ali *Zabur*, Evangeliji ali *Indžil* itd.).

Biti musliman pomeni verovati v monoteistično kontinuiteto Božje Objave, verovati v vse Božje Knjige in v vse Božje Poslance in Preroke. V tem pogledu je islam velik in močan val duhovnosti, ki kontinuirano, nepretrgoma opominja na obstoj Boga in na pomen vere v Boga za celotno človeštvo.⁸ Prav nadaljevanje monoteističnega sporočila je tista točka, v kateri se islam odpira judaizmu in krščanstvu in ima samega sebe za naslednika, pa tudi za svežega prenovitelja zgodovinskega monoteizma oziroma brezkompromisnega stališča, da imajo neskončni Univerzum, nepreštevna ozvezdja ter vsi svetovi Zemlje in Nebes enega samega in edinega Stvarnika.⁹

7 O Božji transcendentnosti in imanentnosti v islamu glej: Richard Netton, *Allah Transcendent, Studies in the Structure and Semiotics of Islamic Philosophy, Theology and Cosmology*, Curson Press 1989.

8 Za obsežen pregled islamske duhovnosti glej: Seyyed Hossein Nasr (urednik), *Islamic Spirituality (Foundations) in Islamic Spirituality (Manifestations)*, The Crossroad Publishing Company, New York 1987.

9 Klasična islamska teologija vedno priznava kontinuiteto Božje objave. Primerjaj: Tim Winter (ur.), *The Cambridge Companion to Classical Islamic Theology*, Cambridge University

Če bi obstajal en sam povzetek Korána, potem bi se glasil: le Absolutnemu (Bogu) je lastno, da je eden in edini.

Zares, na mnogih straneh in v raznovrstnih različicah Korán močno opominja človeštvo, naj se spominja, stalno in vedno znova, da je Bog – eden Bog! Ni boga razen Boga!

V Božji Objavi je z vidika Božje Besede (to je v *Tavratu*, *Zaburju*, *Indžilu* in *Koránu*) glas o Edinem Bogu nad vsemi drugimi glasovi!

En Bog, to je osrednje sporočilo in prva točka, okoli katere se koncentrično nizajo vse druge teme in pričevanja verskih knjig semitskega, monoteističnega kroga in predvsem Korána. Islam ima sama seba za slavnega dediča tega veličastnega izročila.

Drugo vrsto oziroma drugi vidik Objave Veličastnega Božanskega Bitja pa mora človek v skladu s Koránom v neskončnem Kozmosu, Univerzumu, Naravi, Duši, Vesti razvijati in opazovati sam.

V Koránu se z besedama *ayatu-llah* (Božje lastnosti) hkrati navaja naslednje:

- a) koránske stavke in verze;
- b) pojave v Naravi in Univerzumu.

Islamski mistiki so ta dva vidika Božjih lastnosti izrazili v izreku: *Korán je Narava, ki govori, in Narava je Korán, ki molči!*¹⁰

To so glavni razlogi, zakaj muslimani tako visoko spoštujejo koránsko Besedo v njenem arabskem izvorniku in zakaj njeno izročilo prevajajo v številne jezike, zakaj Glas Korána hvalijo s časom in prostorom, zakaj verujejo v Korán kot živi in večni Božji Govor, Božje govorjenje in radostno oznanjevanje večnega glasu Absolutnega.

Press, Cambridge 2008.

¹⁰ O mističnem branju in tolmačenju Korána glej: Annemarie Schimmel, *Mystical Dimensions of Islam*, University of North Carolina Press 1975. Prav tako glej: Annemarie Schimmel, *As Through a Veil, Mystical Poetry in Islam*, Oneworld, Oxford 2001.

Korán ni Bog. Korán je Božji Govor! Ta islamski kredo uči muslimane, da je zanje Korán najmočnejša teofanija, nenadomestljivo in neprimerljivo Božje govorjenje, večno izražanje Božje Besede.¹¹ To so tudi razlogi za osrednji položaj Korána v islamskem bogoslužju, v moralnih kodeksih, teoloških poučevanjih, umetniških ekspresijah itd.

2. ISLAM, PREDANOST BOGU, TEMELJNO IZROČILO KORÁNA

Če je Korán Božja Beseda, kaj je potem islam in kje ima tu mesto človek? S kakšnim namenom naj bi se islam dotikal človeka?

Čeprav Korán priča in opozarja, da je poleg človeka vedno bilo in je še vedno mnogo drugih prejemnikov in sprejemnikov Božjih Besed ali Božanskega Navdiha (npr. Zemlja, nebo, živali, duhovni svetovi itd.), je in ostaja človek, po koránskih besedah, najpomembnejši prejemnik Božjega Razodetja.

Tu je pomembno omeniti besedo *islam* (ta arabska beseda pomeni *predanost vsega stvarstva ali predanost človeka svojemu Stvarniku, Enemu in Edinemu Bogu!*).

Korána ne moremo pravilno razumeti in z besedami Korána ne moremo ustvariti pravilne komunikacije brez poznavanja atmosfere in arome islama na njegovih straneh. Skratka, po Koránu je islam odgovor vsega stvarstva in *eo ipso* odgovor človeka na Božji Klic in Poziv, ki se dvigujeta iz Božjih Besed in Božjih Knjig (iz Tavrata, Zaburja, Indžila in Korána) ter s strani prostranstva Univerzuma.

Korán v neštetih različicah govori, da Vsemilostni in Vseusmiljeni Bog želi, da so Njegova stvarstva Njemu predana. Res, Korán izjavlja, da so Nebesa in Zemlja predani Bogu in Ga slavijo (LVII: 1) ter se mu neprestano pokoravajo (XVI: 49). In od človeka se pričakuje in zahteva enaka predanost Bogu.

¹¹ O pojmu Božje Besede v islamu glej delo: Hans Küng, *Der Islam, Wesen und Geschichte*, Piper Verlag, Zürich-München 2007.

To so glavni razlogi, zakaj islam v arabskem jeziku (in v koránskem diskurzu) pomeni *predanost Bogu*.

O čem torej govori Korán: o nebesih, okrašenih z zvezdami, o gibanju sonca in lune, o pojavljanju oblakov, o pihanju vetra, o pogibanju žita in ljubkega cvetja, o čebelah, ki nabirajo med, o lepoti človeka, o padanju dežja, o rekah, ki tečejo, o raznolikosti jezikov in barv ..., o vsem tem govori in vse to izraža islam.

Tako lahko rečemo, da je islam ena sama Božanska Saga o predanosti vsega stvarstva Enemu Bogu, Saga, ki jo pripoveduje Korán.

Korán potrjuje islam (ali *vesplošno predanost Enemu in Edinemu Bogu*) na povsem jasen in odprt način, kot temeljni odnos med Bogom in Njegovim stvarstvom. Islam Korána se eksplicira kot specifični *modus operandi* obstoja Univerzuma, Sveta, Življenja. Ker je v koránskem pogledu na svet prav vse, torej vsako ustvarjeno bitje, vsaka galaksija in vsako mravljišče na poti, ki na koncu vodi k Enemu in Edinemu Bogu.

Skratka, to je ta koránski pogled na islam kot na vsesplošni odnos, obče hrepenenje v zvezi stvarstvo – Stvarnik!

3. ISLAM KOT VERA MUSLIMANA, KOT VEROIZPOVED MUSLIMANOV

Pa vendar se na straneh Korána ne odvija samo kozmični islam ali islam univerzuma.

Na straneh Korána lahko povsem jasno vidimo tudi močne motive Korána, da se islam predstavi, ponudi in oblikuje kot konkretna vera, muslimanska vera, vera muslimanov. V Koránu obstaja poleg univerzumskega ali kozmičnega islama tudi povsem konkreten, človekov islam, to je *islam človeka*, ki je musliman (arabska beseda muslim pomeni osebo ali stvaritev, predano Bogu).

Na mnogih straneh se Korán kaže kot knjiga, ki utemeljuje konkretno vero islam, vero, ki se od VII. stoletja naprej ukoreninja kot

posebna verska entiteta ob judaizmu, krščanstvu, čaščenju zvezd, poganstvu, čaščenju ognja ...

Če je univerzumski ali kozmični islam (ali usesplošna predanost vseh svetov Enemu Bogu) v Koránu opisan kot odziv vsega stvarstva in vseh svetov na Boga ali Stvarnika, pa je druga plast Korána, ali islam kot specifična vera dela človeštva, specifično muslimanska, namenjena ljudem, ki sprejemajo islam kot svojo vero in svojo veroizpoved.

Kako torej brati Korán v luči predpostavke o pluralizmu veroizpovedi? Jasno je, da Korán ne skriva svoje naklonjenosti muslimanom, toda na svojih straneh hkrati razkriva skrivnost, zakaj obstaja množica ver v Boga.

Korán na mnogih mestih namiguje na dejstvo, da ima vera v Boga pravi smisel le, če je rezultat človekove svobodne izbire.¹² Korán povsem odkrito pravi: *V veri ni prisile in prava pot se jasno razlikuje od napačne ...* (II: 256). Prav tako pravi v 118. aji XI. sure: *Če bi tvoj Gospodar hotel, bi naredil vse ljudi za eno samo ljudstvo, toda oni se bodo v verovanju vedno razhajali. Torej, Bog ni hotel prisiliti ljudi, da bi bili vsi enake vere, kajti prisila bi izničila človekovo svobodo in njegovo svobodno izbiro. S podobno tematiko se ukvarja tudi naslednji koránski stavek (X: 19): Ljudje so bili najprej samo eno ljudstvo in nato so se razšli! Če ne bi že prej padla Njegova Beseda, bi bilo že razsojeno to, o čemer so se razhajali. Beseda, ki je »padla od tvojega Gospodarja« je pravzaprav Božja razglasitev vere kot polnovrednega dejanja človekove svobode.*

Toda tudi v tistih delih Korána, v katerih je govora o islamu kot o specifični veri muslimanov, je veliko univerzalnih besed o Bogu. Bog Korána ni samo muslimanski Bog, temveč je univerzalni Bog, Stvarnik in Gospodar vseh svetov (I: 1–3). To se najbolje vidi iz naslednjega verza iz Korána: *Tisti, ki verujejo, ter judje, kristjani in sabejci – vsak od njih, ki veruje v Alaha in v Poslednji dan ter dela dobro –, vsi bodo prejeli na-*

12 O pravicah v islamski teologiji, ki podpirajo poglede na človekovo svobodo, glej: Tilman Nagel, *Geschichte der islamischen Theologie von Muhammed bis zur Gegenwart*, Verlag C. H. Beck, München 1994.

grado pri Svojem Gospodarju. Ti se ne bodo ničesar bali in se ne bodo žalostili (II: 62).

Po eni strani univerzalni koránski govor o Bogu izhaja iz same narave Božjega stvarjenja človeštva kot velikega mozaika raznolikosti. Sura XXX: 22 neposredno kaže na dejstvo, da je človeštvo raznoliko. Na drugi strani pa je dejstvo, da Korán utemeljuje islam kot vero in veroizpoved muslimana kot posebnega in specifičnega dela človeštva.

Ti dve plati Korána je treba opazovati v dinamičnem razmerju.

4. ISLAM KOT VERA, KULTURA IN CIVILIZACIJA

Islam je prešel s strani Korána v človekovo življenje in postal vera ter sčasoma tudi kultura in civilizacija.¹³

V verovanju muslimana je vloga Korána izjemno velika. Velik delež vsebine muslimanske vere in prakse ter verovanja prihaja s strani Korána. Na primer: šest temeljev verovanja v islamu (1. verovanje v Boga, 2. v Božje angele/meleke, 3. v Božje knjige, 4. v Božje poslance, 5. v Sodni dan in 6. v Usodo) je vzeti neposredno s strani Korána. Poleg tega obči muslimanski pozdrav *as-salamu alajkum* (Mir z vami!) prihaja iz samega Korána, kakor tudi iz osrednje fraze muslimanskih obredov v vsakodnevni molitvah. K muslimanskemu novorojenčku se na primer pristopi z besedami iz Korána, muslimane pokopavajo ob recitiranju Korána. Prav tako je Beseda Korána soudeležena pri verskih obredih, porokah in islamskih praznikih. Tako Korán ni postal samo izvor muslimanove vere, temveč tudi del in vsebina te vere. Prav tako je besedilo Korána v določenih tradicionalnih muslimanskih družbah recipirano normativno, kot vir prava in predpisov.¹⁴

¹³ Izjemen prikaz islamske kulture in civilizacije glej v delu: Marshall G. S. Hodgson, *The Venture of Islam, I–III*, University of Chicago Press, Chicago 1974.

¹⁴ O mestu Korána v klasičnem islamskem pravu glej: Wael. B. Hallaq, *The Origins and Evolution of Islamic Law*, Cambridge University Press, Cambridge-New York 2005. Prav

V nekem specifičnem muslimanskem obredu pomeni biti musliman predvsem predano pokoravati se Božji Volji in Namenu, objavljenima v Božji Besedi, Koránu.

Z vstopom v islam kot pobožnost ali kot versko doktrino se izpričuje še drugo pomembno sporočilo Korána, to je tawhid ali strogi monoteizem. Zagotovo je med najmočnejšimi glasovi Korána glas, ki oznanja Božjo edinost. Ni božanstva razen Enega Boga (*La ilaha illa Allah*), je osrednje in temeljno stališče Korána, glavna nit, ki se dokazuje v islamskih ali muslimanskih dejanjih, postopkih, obredih, kulturi, arhitekturi, umetnosti.

Zahvaljujoč veličastnemu dejstvu, da islam ni institucionaliziral duhovščine, je udeležba v neposrednih obredih stvar vseh muslimanov, tako moških kot žensk. V obrednem smislu je islam poziv, naj bo vsak sam svoj odrešitelj! Tako je obredni islam postal simbolična last vseh muslimanov, vseh muslimanskih skupnosti in naroda.

Skozi svojo zgodovino je postal islam svojevrsten verski, družbeni, kulturni in civilizacijski ambient Korána, pod okriljem katerega je ohranjen Korán, toda tudi Korán sam je vedno dajal svežino temu ambientu. Tradicionalna ozemlja islama, od Maroka do Indonezije in od podsaharske Afrike do južnih mej Sibiriije, prepoznamo po specifični islamski kulturi in civilizaciji, obogatjenima s številnimi regionalnimi posebnostmi in prehodi, ki so upoštevali rasne, jezikovne in kulturološke posebnosti.

Naj zaključimo z naslednjimi besedami, da so s Koránom tudi muslimani postali Ljudje Knjige in Nasledniki Pisma (*ahl al-kitab*, *Ljudje Knjige*, kar je sintagma, s katero Korán častno naslavlja jude in kristjane).

S prihodom Korána v čas, iz večnosti v zgodovino, se je zaključil semitski krog ali cikel monoteizma: Judje nosijo slavo Stare zaveze, kristjani slavo Evangelija (Nove zaveze), medtem ko muslimani širom sveta raznašajo slavo Korána oziroma objavljanja Korána.

tako glej: Said Ramadan, *Das Islamische Recht*, Otto Harassowitz, Wiesbaden 1980.

Tematska povezanost teh treh svetih knjig (ki so vstopile v zgodovino v trikotniku med Jeruzalemom, Meko in Medino) močno odmeva v povezanosti vseh treh monoteističnih svetov, judaističnega, krščanskega in islamskega, tako v preteklosti kakor, in celo še bolj, tudi danes. Prav zaradi tega je univerzalne vidike teh verskih knjig in občečloveška sporočila njihovih beril zelo pomembno privedi do uspešnega dialoga in sodelovanja. Muslimani so za ta dialog odgovorni prav toliko kot judje in kristjani.¹⁵ V današnjem času En Bog ne bi smel biti razlog za spopade, ne glede na to, kako različni so naši človeški pogledi na globine nebeške sinjine.

Prevedla Margit P. Alhady

¹⁵ O sodobnih študijah o Koránu v kontekstu modernega pluralističnega sveta glej: Suha Taji-Farouki in Basheer M. Nafi (ur.), *Islamic Thought in the Twentieth Century*, I. B. Tauris, London-New York 2004. Glej tudi: Suhí Taji-Farouki (ur.), *Modern Muslim Intellectuals and the Qur'an*, Oxford University Press in Institute of Ismaili Studies, London 2001.

KORÁN

OTVORITEV (AL-FÁTIHA)

7 aj, razodetih v Meki

V imenu Allaha, Vsemilostnega, Vseusmiljenega!

- 1 Hvala Allahu, Gospodarju svetov,
- 2 Vsemilostnemu, Vseusmiljenemu,
- 3 Vladarju Sodnega dne.
- 4 Tebi služimo in k Tebi se zatekamo po pomoč!
- 5 Napoti nas na pravo pot,
- 6 na pot teh, ki si jih obdaroval z milostjo,
- 7 in ne tistih, ki so si sami nakopali Tvoj srd,
in ne onih, ki so zašli!

KRAVA (AL-BÁKARA)

286 aj, razodetih v Medini

V imenu Allaha, Vsemilostnega, Vseusmiljenega!

- 1 Alif, lam, mim.
- 2 To je Knjiga, o kateri ni dvoma, napotilo bogaboječim,
- 3 tistim, ki verujejo v nevidno, vestno opravljajo molitev in dajejo
od tega, kar smo jim darovali,
- 4 in tistim, ki verujejo v to, kar je razodeto tebi in kar je bilo
razodeto pred teboj, in trdno verjamejo v onstranstvo.
- 5 Ti so na pravi poti svojega Gospodarja in ti bodo uspeli doseči
svoj cilj.
- 6 Onim, ki ne verjamejo, je vseeno, ali jih opominjaš ali ne, saj ti
ne bodo verovali.
- 7 Allah jim je zapečatil srca in sluh in jim zastrl vid, in čaka jih
huda kazen.
- 8 Med ljudmi so nekateri, ki pravijo: »Verjamemo v Allaha in v
Sodni dan!«, vendar niso verniki.
- 9 Preslepiti želijo Allaha in tiste, ki verujejo, vendar nevede
slepijo le sami sebe.
- 10 Njihova srca razjeda dvom, ta dvom jim Allah še pogloblja, in
čaka jih boleča kazen, ker lažejo.
- 11 Kadarkoli se jim reče: »Ne sejte razdora po Zemlji!«,
odgovarjajo: »Mi ohranjamo mir!«
- 12 Prav oni so razdiralci, pa se tega ne zavedajo.
- 13 Kadarkoli se jim reče: »Verujte, kot verujejo ljudje!«,
odgovarjajo: »Naj verujemo kot nerazsodneži?« Prav oni so ti
nerazsodneži, pa tega ne vedo.
- 14 Kadar srečajo te, ki verujejo, pravijo: »Verujemo!« Ko pa so
sami s svojimi šejtani, govorijo: »Mi smo z vami in njim se samo
posmehujemo.«

- 15 Allah sam se jim posmehuje in jih pusti tavati v njihovi lastni nevednosti.
- 16 Oni so pravo pot zamenjali za blodnjo, toda ta kupčija jim ni prinesla nobenega dobička in niso na pravi poti.
- 17 Podobni so tistemu, ki je zanetil ogenj. Ko je ogenj razsvetil vse okoli njega, jim je Allah odvzel svetlobo in jih zapustil v temah, kjer ne morejo videti.
- 18 Gluhi, nemi in slepi se ne morejo vrniti.
- 19 Njihov primer je podoben oblaku, ki se je utrgal z neba in v katerem so tema, grom in blisk. Tedaj si pred grmečimi strelami iz strahu pred smrtjo zatiskajo ušesa s prsti – in Allah obkoli nevernike.
- 20 Blisk jim skoraj vzame vid; kadarkoli jim zasveti, hodijo, in ko se stemni, obstanejo.
Če bi Allah hotel, bi jim lahko odvzel sluh in vid, kajti Allah je zares vsemogočen.
- 21 O ljudje, častite svojega Gospodarja, ki je ustvaril vas in tiste pred vami, da se zavarujete pred kaznijo;
- 22 ki vam je naredil Zemljo za ležišče in nebo za strop, ki vam je poslal vodo z neba in vam z njo daroval raznovrstne plodove, živež za vas. Zato zdaj, ko to veste, ne postavljajte drugih za Allahu enake!
- 23 Če dvomite o tem, kar smo razodeli Svojemu služabniku, tedaj naredite eno samo suro, temu podobno, in pri tem skličite na pomoč vsa svoja božanstva, ki jih častite namesto Allaha, če govorite resnico!
- 24 Če pa tega ne naredite – in tega zagotovo ne boste naredili –, tedaj se varujte Ognja, ki čaka na nevernike, kajti gorivo zanj so ljudje in kamenje!
- 25 Ponesi veselo vest tistim, ki verujejo in delajo dobro, da zanje so rajski vrtovi, skozi katere tečejo reke. Kadarkoli prejmejo v njih za hrano sad, porečejo: »To smo nekoč že dobili!«, kajti dobili